

L'ASSOCIACIÓ RESPON

Associació Amics de Sant Magí

Al *Quadern Barri de Sant Magí*, Núm. 8, es va publicar la cançó “El pardal” (cançó recollida en el Repertori bàsic de cançons populars, de Jaume Arnella -Editorial Alta Fulla, Barcelona-).

En aquesta cançó es fa referència a les “creuetes de Sant Magí”, fet que ha motivat algunes consultes.

La resposta al què eren aquestes creuetes, l’hem trobada a la pàgina núm. 55 del llibre *Història compendiada del santuari de Sant Magí* de Sanç Capdevila, Pvre. Editat a Montblanc l’any 1924 i que tot seguit reproduïm:

CREUETES O PEDRETES DE SANT MAGÍ.—Eren els objectes més típics del Santuari i assoliren una extraordinària popularitat.
D’elles ne parla la cançoneta popular del Pardal:

...Als tres amors que tanta
quan els trobí,
los va donà una creueta
de Sant Magí.

Eren de múltiples tamanys i formes diferents; i generalment tenien esculpides una creu en una banda i en l’altre un anagrama o bé les inicials de Sant Magí.

Les acostumava a fer un ermità o altre home d’aquella rodalia al qual anomenaven *el medaller*.

La matèria era guix alabasàric de la serra de Valdeperera.

En el *Lumen domus* consta que se’n despatxaven quiscun any molts milers i així recomana que se’n faci la provisió següent: «1.ª Necesita de quinze mil creus de guix blanc petites, que compra la Botiga a tres sous lo cent y las ven a un diner quiscuna. 2.ª De dos a tres mil creus de guix blanc, vulgarment ditas *creus de braset*, que compra a vuyt sous, quatre lo cent, y las ven a dos diners quiscuna. 3.ª De tres milers de creus mitjanes pintadas; 4.ª De mil creus grans pintadas. 5.ª De tres centes creus grans extraordinàries, pintadas. Nota, que lo Convent deu procurar que al circuil de esta terra y aja sempre qui sapia fer ditas creus, especialment lo Hermità de N. S. de la Salut.»

La transcrita nota fou escrita en 1767. Avui ja no se’n troben.

La lectura d’aquest document palesa l’antiguitat de la cançó.

